

Fig. 7. Vodița. Profilul peretelui de E al secțiunii VI. 1 sol vegetal; 2 pământ cenușiu-castaniu; 3 mortar; 4 cărbune; 6 dărâmatură (scara 1/50). Compară cu planul fig. 12.

6. REGULI SPECIALE DE PUNCTUAȚIE

În afara regulilor generale de punctuație (cf. *Îndreptar ortografic, ortoepic și de punctuație*⁵, București, 1995, p. 49-91), la redactarea lucrărilor destinate revistei SCIVA trebuie observate și unele reguli speciale privind trimiterile, explicația ilustrațiilor, anexele și chiar textul propriu-zis. În aceste cazuri, semnele de punctuație (punctul, virgula, punctul și virgula, cratima, parantezele) au rolul de a face cât mai evidentă distincția între diferitele elemente componente și de a ușura astfel consultarea acestor lucrări.

6.1. Punctul:

6.1.1. Se pune punct după unele prescurtări curente (p., fig., cf., etc. și altele). În cazul abrevierii titlurilor de reviste și serii (cf. *Anexa 2*) sau de *corpora*, enciclopedii etc. (*Anexa 3*), pentru simplificare se renunță a se mai pune punct după prima literă sau silabă a cuvântului prescurtat, iar elementele componente ale titlului abreviat se scriu fără pauză între ele. De ex.: se scrie SCIVA, MIA **nu** S.C.I.V.A. sau M.I.A.; de asemenea se scrie RevMuz sau DolgCluj, **nu** Rev. Muz. sau Dolg. Cluj.

6.1.2. Se pune punct după numerele care indică în legende figura, nu însă după acelea care indică componentele acesteia (ex. Fig. 2. Ciumești. 1 fibulă, 2-4 brățări... **nu**: Fig. 2. Ciumești. 1. fibulă; 2-4. brățări... sau 1, fibulă; 2-4, brățări...)

6.1.3. Se pune punct după numerele curente dintr-o listă sau dintr-un catalog de descoperiri (ex. 1. Popești, com. Mihăilești, jud. Giurgiu; 2. Tinosu, jud. Prahova...).

6.1.4. Se pune punct la sfârșitul titlurilor de paragrafe incluse în rând, al notelor și legendelor. După titlurile de capitole sau paragrafe scoase din rând nu se pune punct. După punct se scrie cu majusculă.

6.2. Virgula

6.2.1. În note virgula separă între ele elementele unei trimiteri: numele autorului (respectiv *idem*), după caz titlul lucrării (respectiv *ibidem* sau *op. cit.*) sau numele revistei, respectiv al scriei, volumul, locul, anul, pagina, figura etc. În aceste situații virgula nu poate fi înlocuită cu alte semne. Nu se pune nici un semn între numele revistei și numărul tomului (ex. Dacia 19, 1975... **nu** Dacia, 19, 1975...).

6.2.2. Atunci când în text sau note se face trimitere la ilustrația proprie sau din altă lucrare, între numărul figurii sau planșei și cifrele sau literele care marchează elementele lor componente **nu** se pune virgulă, ci o bară oblică (ex.: fig. 2/1, 2, 4-6; pl. 9/a, c, d).

6.2.3. Se folosește virgula atunci când se face trimitere la mai multe pagini sau la figuri diferite ale aceleiași lucrări (ex.: Werner, *op. cit.*, p. 51-53, 89, 95 și 120; *ibidem*, fig. 1, 3-5, 8).

6.3. Punct și virgulă

6.3.1. În note, punct și virgulă separă trimiteri la lucrări diferite. În cazul unei enumerări, separă numele unor locuri sau complexe de descoperire diferite, cu trimerile respective.

6.3.2. În explicația figurii, separă referiri la localități diferite, complexe diferite, tipuri, materiale diferite etc. (ex.: Fig. 3. Ceramică celtică din Transilvania: 1, 2, 5 Ciunești; 3, 6-8 Dezmir; 4 Apahida).

6.3.3. În cazul unei înșirui, separă trimerile la figurile sau planșele aceleiași lucrări, cu subdiviziunile lor (ex.: vezi fig. 2/3-5, 6, 9; 3/2, 4; 5/1). De asemenea, separă trimeri la ilustrație cu indicarea paginii (ex.: *Ibidem*, p. 121, fig. 26; p. 146, fig. 34/2; p. 150, fig. 38-39).

6.4. Cratima

6.4.1. Stă între cifre sau litere în cazul unei înșirui neîntrerupte de figuri sau pagini (ex.: fig. 1-3; pl. 14/1-2; pl. 3/b-c, f-h; p. 125-132).

6.5. Paranteza

6.5.1. Se pun în paranteze trimerile ce se fac în text la alt loc din același text sau la ilustrația proprie. de ex.: (cf. supra p. 21); (fig. 2); (vezi harta fig. 5) etc.

6.5.2. În notele mai ample sau în text, la enumerarea de descoperiri, se recomandă folosirea parantezelor pentru informații tehnice de genul: muzeul, numărul de inventar, literatura etc.

6.5.3. Se evită a pune paranteze în paranteze. La nevoie, se vor pune paranteze drepte [] în paranteze rotunde ().

7. CORECTURI

7.1. Atât corectura în pagini, cât și aceea pentru crată se efectuează de către editură și de către redacția revistei. Autorii din București sunt convocați la Redacție pentru a verifica corecturile, autorii din alte localități vor căpăta paginile de corecturi prin poștă, numai dacă cer în chip expres acest lucru.

7.2. Nu se pot opera modificări ale manuscriselor aflate sub tipar (în corectură) decât în cazuri bine întemeiate. În chip excepțional (noi descoperiri, apariția unor noi lucrări) se poate aproba anexarea unui *addendum*. Costurile suplimentare provocate de astfel de modificări sau de publicarea unor crate din vina autorilor vor fi suportate de autorii respectivi.

7.3. Semnele de corectură sunt semnele convenționale care se folosesc pentru îndepărtarea greșelilor și nepotrivirilor constatate în pagina de corectură, pentru introducerea modificărilor și completărilor, precum și pentru semnalarea defecțiunilor tehnice aflate în pagină.

7.4. Orice semn de corectură se plasează în text la locul și elementul precis ce trebuie modificat. Semnul se repetă pe rama albă a paginii, în dreptul rândului